

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาวิธีการปลูกเชื้อรา *Aspergillus flavus* ในถั่วลิสง พบว่าวิธีการผสมเชื้อราลงดินก่อนปลูกและวิธีเทเชื้อราลงบนผิวน้ำดินในระยะดอกบาน เป็นวิธีการที่มีผลทำให้มีเปอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา *A. flavus* ในทุกระยะการพัฒนาของเข็มน้อยที่สุด และเมื่อทำการตรวจวัดในระยะเก็บเกี่ยว ยังพบการเข้าทำลายของเชื้อราบนฝักและเปลือกในเปอร์เซ็นต์ที่สูงเช่นเดียวกัน ส่วนการเข้าทำลายบนเมล็ดจะมีเปอร์เซ็นต์ที่น้อยกว่า แสดงว่าเชื้อราสามารถเข้าทำลายถั่วลิสงได้ตั้งแต่ระยะที่เข็มนางลงดิน คิดไปตามผิวนอกของฝักและสามารถเข้าทำลายในฝัก เปลือก ตลอดจนเข้าไปอยู่บนเมล็ด โอกาสที่เชื้อรา *A. flavus* จะเข้าทางดอกของถั่วลิสงจะมีอยู่น้อย ซึ่งจะพบโอกาสเพียง 5% ในระยะการพัฒนาของเข็มน้ำที่ 1 และ 5 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการมีประชากรของเชื้อราอยู่ในดินจะพบการเข้าทำลายของเชื้อราบนเข็มน้ำที่สูงกว่าการเข้าทำลายของเชื้อราทางดอกถั่วลิสง และจะสามารถควบคุมการเข้าทำลายของเชื้อราได้หากมีการจัดการในแปลงปลูกให้อยู่ในสภาพที่ปลอดเชื้อรา และดูแลรักษาที่ดีขึ้นตั้งแต่ระยะลงเข็มน้ำ แต่เป็นการยากที่จะจัดการให้ปลอดเชื้อราโดยสิ้นเชิง

ถั่วลิสงที่ได้รับระดับน้ำที่แตกต่างกันในระยะดอกบาน ไม่มีผลทำให้จำนวนประชากรของเชื้อรา *A. flavus* มีความแตกต่างกันในทางสถิติ และเปอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา *A. flavus* ในส่วนของเข็มน้ำ ฝักแก่ เปลือก และเมล็ดหลังจากที่ได้รับน้ำ ก็ไม่แตกต่างกัน แสดงว่าการได้รับระดับน้ำที่แตกต่างกันของถั่วลิสงในระยะดอกบานไม่มีผลต่อการเข้าทำลายของเชื้อรา *A. flavus* แต่จะพบจำนวนประชากรของเชื้อราที่ลดลงจากประชากรเริ่มต้น เมื่อถั่วลิสงได้รับการขังน้ำนานถึง 4 วัน จะมีเปอร์เซ็นต์ของการเข้าทำลายของเชื้อราในส่วนของเข็มน้ำ ฝักแก่ เปลือก และเมล็ดต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับถั่วลิสงที่ได้รับน้ำตามปกติ แต่อย่างไรก็ตาม การให้น้ำท่วมขังแก่ถั่วลิสงในระยะดอกบานจะทำให้มีน้ำหนักรวมของเมล็ดลดลง จากผลการทดลอง การให้น้ำท่วมขังในระยะสั้นๆแก่ถั่วลิสง อาจเป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยลดจำนวนประชากรของเชื้อรา *A. flavus* ในดินที่ปลูกถั่วลิสงได้ ซึ่งถ้ามีการจัดการน้ำในแปลงปลูกให้ถั่วลิสงได้รับน้ำท่วมขังที่รุนแรงมากกว่า 4 วัน เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้จำนวนประชากรของเชื้อราอาจลดลง จึงมีโอกาสดำเนินการเข้าทำลายในฝักถั่วลิสงได้น้อย